

Всіх іноді надія покидає

Григорій Хорошко

Всіх іноді надія покидає.
Однак у далину вона не відлітає.
Вона себе для миті ліпшої ховає.
Та в кращій час, неначе риба з вод тих виринає.

Їй себе дарує нам всім знову.
Втіляє міць у дух та мову.
Веде у напрямку добра.
Їй тримає мужність нашого чола.

А йде вона, бо сам її ти відпускаєш.
Та програш наче гостя за столом приймаєш.
Довірся їй й вона тебе не зрадить.
А у важливу мить лиш сил прибавить.

Так... Йде вона часами, як ідуть усі.
Лиш вір у себе та свій добрій слугі.